

πλανημένοι ἐκείνοι . μόνον ὁ κατὰ ψυχὰς ὁπῶς ἦταν τῷ Θεῷ εἰς τὸν Κόσμον ὅλον, ὁ Νῶε, καὶ ἡ γυναικὰς, ὁ πατεὶρας καὶ παῖδιά . ὁ Σὴμ, ὁ Χάμ, καὶ ὁ Γάφριθ, καὶ αἱ ἄλλαι γυναικες τῶν παιδίων τῶν . λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐβαρέθη ταῖς ἀμαρτίαις τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν καταποντίσῃ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Νῶε . κάμει μίαν κιβωτὸν, ἡγοῦν ἄρκλον μεγάλῳ, καὶ σέβα μέσα εἰς, καὶ ἡ γυναικὰς, καὶ ἡ γυναικες τῶν παιδίων σου, καὶ τὰ παῖδιά σου . ὅτι θέλω νὰ χαλάσω τὸν Κόσμον ὅλον . ἔκαμε γοῦν ὁ Νῶε μίαν ἄρκλον μεγάλῳ, καὶ ἐσέβασε μέσα τῷ γυναικὰς καὶ τῷ σποδοῖαν τῶν ὄλων, καὶ ἐπῆρε καὶ ἀπὸ πᾶσα θηριᾶς ζῶα δύο ἀνδρόγυνα ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα, ἀπὸ δὲ τὰ καθάρα, ἐπῆρκεν ἐπὶ τὴν ζυγαρεῖα . καὶ ὅταν ἐσέβη μέσα, ἐκλείσει τῷ θύρῳ . καὶ παρὸντος ὁ Θεὸς ἐβρέξε πεσπαρακόντα ἡμέρας καὶ πεσπαρακόντα νύκτας . πόσον ὁπῶς ἐπνίγησαν τὰ ζῶα ὅλα καὶ τὰ θηρία, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀνθρώποι . ἡ δὲ ἄρκλα ἐκείνη ἐπλεον ἀπάνω εἰς τὸ νερόν . πόσον ὁπῶς ἐκατῶντισεν εἰς σῶ βαρόν, ὁπῶς ὀνομάζετο Ἀρράτ . ἀφῶτις γοῦν ἐπαυσεν ἡ βροχὴ ἡ θερμὴ, ἐσειλεν ὁ Νῶε σῶ κόρακα δὴ νὰ ἰδῇ, ἀπὸ πᾶσιν ὁ κατακλυσμός, ἡ ὄχι; καὶ ὁ κόραξ ὡσαύτῃ ὑπῆγε, καὶ ἦρε τὰ φύκια ἀπὸ τὰ ζῶα καὶ τὴν ἀνθρώπων, δὸν ἐγύρισε, νὰ δεῖξῃ τίποτε σημάδι, πῶς ἐπαυσεν ὁ κατακλυσμός . ἐσειλεν ἄλλον σῶ κόρακα, καὶ μηδὲ ἐκεῖνος ἐγύρισε . ἐκατέρησε γοῦν ἐπὶ ἡμέρας, καὶ σέβη μίαν θερμῶν . καὶ ἡ θερμὴ ὡς καθάρη, ὁπῶς εἶναι, δὸν ἦθελε νὰ καθῇ εἰς τῷ λάσπῳ, ἀμὴ ἐπῆρκεν σῶ κλονάει ἀπὸ ἑλάνου, καὶ ὑπῆγε πάλιν ὀπίσω εἰς τῷ κιβωτῶν . τότε ἐγνώρισεν ὁ Νῶε, ὅτι ἐκατέπαυσεν ὁ κατακλυσμός . ὡσαύτῃ γοῦν ἐκείνη ἡ θερμὴ ἐδείξεν, ὅτι ἐπαυσεν ὁ κατακλυσμός, ἔτσι καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁπῶς ἐφάνη εἰς εἶδος θερμῶν ἀπάνω τῆς κεφαλῆς τῶ Κυρίου, ἐδείξεν, ὅτι ἐπαυσεν ὁ μέγας καὶ πολὺς κατακλυσμός τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων . καὶ ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χεῖτος ὁπῶς ἐχρίσθη ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μετὰ τὸ λάδι τῆς ἀγαλλιάσεως, καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ Δαβὶδ, αὐτὸς βαπτίζεται, μέλλουσιν οἱ μὲν δαίμονες οἱ ἐχθροὶ τῷ Θεῷ, νὰ ἀφανισθῶν ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν, ἦγεν τὴν λόγος τῶ Κυρίου . οἱ δὲ δίκαιοι νὰ φυλαχθῶν, καὶ νὰ ἐλθῶν θωπῶν ἀπὸ ταῖς ἀμαρτίαις των ταῖς ποταῖς, ὡσαύτῃ ὁ Νῶε ἐγλύπωσε μετὰ ὅλον τὴν τὴν ἀπῆντι ἀπὸ τὸν κατακλυσμόν μετὰ τῷ κιβωτῶν ἐκείνῳ .

Διὰ ταῦτο γοῦν, ἀλογημένοι χριστιανοί, ἐφάνη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς εἶδος θερμῶν . καὶ ἄλλο πάλιν, ὅτι ἡ θερμὴ εἶναι ἀκέραια, ἡγοῦν ἄκακῃ, ἀπὸ τὰ πέπλῃα, καθὼς τὸ οὐρίζει καὶ τὸ ἅγιον διαγγέλιον, ὅτι Γίμεθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ θερμῶν . ἡγοῦν, τὸ ὀφίδι ἔχει σωήθειαν, ὅταν τὸ κτυπῇσι, τὸ μὲν κορμὶ ὅλον τὸ ἀφίνει εἰς θάνατον, μόνον τὸ κεφάλι τὴν ὁποῦ κρύβει . ἔτσι καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ νὰ εἰμεθον φρόνιμοι, τὰ πλῆθῃ μας ὅλα, καὶ τὸ κορμὶ μας νὰ δίδωμεν εἰς θάνατον δὴ τῷ ἀγάπῳ τῷ Χεῖτῳ, μόνον τῷ πῖσιν μας νὰ φυλάγωμεν ἀπὸ ὅλα θερμῶν .